

TILANNE KAUKAASIASSA

I

TAKA-KAUKAASIA

Taka-Kaukaasian tilanne käy yhä uhkaavammaksi. Eduskunnan Taka-Kaukaasian riippumattomuuden julistus (huhtikuun 22 pnä), jonka piti antaa vapaat kädet tiflisiläiselle „hallitukselle“, viskasi sen todellisuudessa kansainvälisten rosvojen ansaan. Lähitulevaisuus osoittaa, mihin päättyvät niinsanotut „rauhanneuvottelut“ Batumissa¹⁸. Se vain on epäilemätöntä, että tiflisiläisten menshevikkien ja heidän hallituksensa riippumattomuus Venäjän vallankumouksesta muuttuu kiertämättä heidän orjamaiseksi riippuvaisuudekseen turkkilaisista ja saksalaisista „sivistyneistä“ rosvoista. Se tulee olemaan vallassaolevien tiflisiläisten menshevikkien liitto turkkilaisten ja saksalaisten imperialistien kanssa Venäjän vallankumousta vastaan. Menshevikki Tshenkeli tulevan kaukaasialaisen Golubovitshin osassa... eikö totta, herrat Martovit ja Danit, se on opettavainen kuva...

Eduskunnan jäsen Kartshikjan tiedoittaa Tiflisistä:

„Tiflis on kuohuksissa, armenialaiset ovat eronneet miinisteristöstä, työläiset ja talonpojat järjestävät kaduilla mielenosoituksia hallitusta vastaan Taka-Kaukaasian riippumattomaksi

julistamisen vuoksi. Kutaisissa, Honissa, Letshumissa, Gorissa ja Dushetissa tapahtuu mielenosoituksia, joissa vaaditaan kansanäänestystä riippumattomuuskysymyksestä.

Koko Armenia panee vastalauseensa itse itsensä nimittäneen tiflisiläisen „hallituksen“ vallananastusta vastaan ja vaatii eduskuntaedustajain eroamista. Ja muhamettilaisten keskus Baku, Neuvostovallan linnake Taka-Kaukaasiassa, joka on liittänyt ympärilleen Taka-Kaukaasian koko itäisen osan Lenkoranista ja Kubasta Jelizavetpoliin asti, lujittaa ase kädessä Taka-Kaukaasian kansojen oikeuksia, jotka kansat pyrkivät kaikin voimin säilyttämään yhteyden Neuvosto-Venäjän kanssa. Me emme edes puhukaan Mustanmeren rannikolla sijaitsevasta sankarillisesta Abhaziasta¹⁹, joka on noussut yksimielisesti tiflisiläisen „hallituksen“ mustia rosvojoukkoja vastaan ja puolustaa niiltä ase.kädessä Suhumia. „Koko Abhazia, sekä nuoret että vanhat, on noussut etelästä tulevaa anastajien kaksituhantista rosvojoukkoa vastaan ja puolustaa jo 8 päivää Suhumiin johtavia teitä 20 virstan päässä Suhumin eteläpuolella“, kirjoittaa meille sotilallisen vallankumouskomitean puheenjohtaja Eshba. Eräiden tietojen mukaan takakaukaasialaisten joukko-osastojen hyökkäystä tukee mereltäkäs in aseistettujen kuljetusalusten laivue ja hävittäjäryhmä. Mutta Brestin rauhan ja sen saksalaisen tulkinnan mukaan me emme kuulemma saisi hyökätä mereltä Suhumin puolustamiseksi eikä meillä ole edes oikeutta puolustautuakaan. Sellaista on realinen tuki, jota saksalaiset „rauhanrakentajat“ antavat takakaukaasialaisille anastajille. Tällaisen tilanteen vallitessa ei ole vaikea ymmärtää, että Suhumin kohtalo on jo melkein

ratkaistu etukäteen. Taka-Kaukaasian väestö on tifliläistä „hallitusta“ vastaan. Taka-Kaukaasian väestö on Venäjältä eroamista vastaan. Taka-Kaukaasian työläiset ja talonpojat ovat kansanäänestyksen puolesta eduskuntamiesten pikku ryhmää vastaan, sillä ei kukaan, ei kerrassaan kukaan ole valtuuttanut eduskuntaa eroittamaan Taka-Kaukaasia Venäjältä.

Sellainen on tilannekuva.

Eivätpä suotta tunnollisimmat menshevikeistä — Jordania, Tsereteli ja vieläpä (vieläpä!) Gegetshkorkin — ole pesseet käsiään ja jättäneet tuota likaista asiaa hulluimmille menshevikeille.

Meille tiedoitetaan Tiflisistä, että silloin kun armenialaiset luovuttivat Karsin, Karsin edustalla olleen turkkilaisten armeijakunnan komentaja oli lausunut, että hän pitää välttämättömänä turkkilaisten sotajoukkojen lähettämistä valtaamaan Bakun ja pelastamaan Bakun seudulla asuvia muhamettilaisia, ellei Taka-Kaukaasian hallitus onnistu tekemään sitä lähiaikoina, ja rinnan tämän kanssa „Vehib-pashan kirjeessä Taka-Kaukaasian hallituksen puheenjohtajalle annettiin ymmärtää, että se on välttämätöntä“.

Meillä ei ole mahdollisuutta tarkistaa näitä tiedoituksia asiakirjojen perustalla, mutta epäilemättömiä on: jos turkkilaiset „pelastajat“ todellakin lähtevät Bakua vastaan, niin he saavat lujan vastaiskun väestön laajoilta joukoilta ja ennen kaikkea muhamettilaisilta työläisiltä ja talonpojilta.

Sanomattakin on selvää, että Neuvostovalta tulee tällöin puolustamaan kaikin voimin Taka-Kaukaasian työtätekeville joukoille kuuluvia kiistämättömiä oikeuksia anastusryityksiä vastaan.

II

POHJOIS-KAUKAASIA

Jo vuonna 1917 pikku ryhmä virkaeron saaneita pohjoiskaukaasialaisia kenraaleja, sellaiset kuin Filimonovit, Karaulovit, Tshermojevit ja Bammatovit, julistettuaan itsensä vuoristolaisten liitoksi otti itselleen Mustaltamereltä Kaspian merelle ulottuvan Pohjois-Kaukaasian hallituksen nimityksen ja sala-vihkaa valmistautui esiintymään yhdessä Kaledinin kanssa. Marraskuussa 1917, kun Neuvostovalta oli voittanut Venäjän keskiosassa, tämä luvallanne sanoen „hallitus“ alkoi liehitellä englantilaisia ja ranskalaisia sotilaslähetystöjä vehkeillen Venäjän ja Saksan rintaman välirauhaa vastaan. Vuoden 1918 alussa, kaledinilaisen seikkailun mentyä myttyyn, tämä salaperäinen „hallitus“ katosi poliittisesta näköpiiristä ja rajoittui järjestämään rosvohyökkäyksiä junia vastaan ja kavalia päällekkarkauksia kaupunkien ja kylien rauhallisten asukkaiden kimppuun. Tämän vuoden kevääseen tultaessa kaikki unohtivat tuon „hallituksen“, sillä Pohjois-Kaukaasiassa, Kubanin ja Terekin alueella, lujittuivat todella kansan edustajain Neuvostot, jotka liittivät lujasti ympärilleen poikkeuksetta kaikkien Pohjois-Kaukaasian heimojen ja kansojen laajat kerrokset. Kabardiinit ja kasakat, osetiinit ja gruusialaiset, venäläiset ja ukrainalaiset liittyivät lujasti laajana renkaana Terekin alueen edustajain Neuvoston ympärille. Tshetshenit ja ingushit, kasakat ja ukrainalaiset, työläiset ja talonpojat täyttivät edustajainsa persoonassa Kubanin alueen monilukuiset edustajain Neuvostot. Kaikkien näiden heimojen ja kansojen

laajat työtätekevät kerrokset julistivat edustajakokouksissaan kuuluvasti katkeamatonta yhteyttä Neuvosto-Venäjän kanssa. Kaikki tämä ei voinut olla pakoittamatta Tshermojevien ja Bammatovien vallanastus-„hallitusta“ häviämään poliittiselta näyttämöltä. Kaikki olivat sitä mieltä, että tuo kummallinen „hallitus“ oli haudattu ikiajoiksi. Totta kyllä Bammatovien läheinen ystävä, niinsanottu Dagestanin imaami, antoi jo maaliskuussa tietää olemassaolostaan järjestämällä rosvohyökkäyksiä rautatielle Petrovskin ja Derbentin lähistöllä. Mutta jo huhtikuun puolivälissä Bakun työläisten neuvostojoukko-osastot ja itse dagestanilaisetkin tekivät lopun imaamin seikkailusta ja ajoivat imaamin ja hänen venäläisistä upseereista muodostuneen seurueensa Dagestanin vuorille.

Mutta imperialismi ei olisi imperialismia, ellei se osaisi manata esiin „toisesta maailmasta“ vainajien haamuja omia maallisia tarkoituksiaan varten. Enintään viikko sitten meille annettiin kuolleistaheränneiden Tshermojevin ja Bammatovin allekirjoittama virallinen ilmoitus, jossa puhutaan Mustaltamereltä Kaspialle ulottuvan (ei suuremman eikä pienemmän) riippumattoman (leikki pois!) Pohjois-Kaukaasian valtion muodostamisesta.

„Kaukaasian vuoristolaisten liitto“, sanotaan tämän vallanastushallituksen julistuksessa, „päättää erota Venäjästä ja muodostaa riippumattoman valtion“.

„Uuden valtion alueen rajoina tulevat olemaan pohjoisessa ne samat maantieteelliset rajat, jotka Dagestanin, Terekin, Stavropolin, Kubanin ja Mustanmeren alueilla ja maakunnilla oli entisessä Venäjän valtakunnassa, lännessä Mustameri, idässä Kaspian meri ja etelässä rajat, jotka tullaan säätämään Taka-Kaukaasian hallituksen kanssa tehtävän sopimuksen mukaisesti“.

Siis Taka-Kaukaasian „hallitus“ järjestää „suhteet“ turkkilaisten ja saksalaisten „vapauttajien“ kanssa ja Pohjois-Kaukaasian „hallitus“ Taka-Kaukaasian „hallituksen“ kanssa. Asia on selvä. Pohjois-Kaukaasian seikkailijat, jotka ovat pettyneet englantilaisten ja ranskalaisten suhteen, panevat nyt toiveensa viime-mainittujen vihollisiin. Ja koska turkkilaisten ja saksalaisten anastuskiihkolla ei ole rajoja, niin on luultavaa, että pohjoiskaukaasialaisten seikkailunetsijäin „sopimus“ turkkilaisten ja saksalaisten „vapauttajien“ kanssa ei ole lainkaan mahdoton.

Me emme epäile sitä, etteivätkö viimeainitut tule vakuuttamaan uskollisuuttaan Saksan sopimukselle, valmeuttaan pitää yllä ystävällisiä suhteita j.n.e. Mutta kun meidän aikanamme on tullut tavaksi uskoa tekoja eikä sanoja, ja näiden herrojen teot taas ovat selvääkin selvempiä, niin Neuvostovallan täytyy mobilisoida kaikki voimat Pohjois-Kaukaasian kansojen suojaamiseksi mahdollisilta anastusyrityksiltä.

Kansankomissaari *J. Stalin*

„Pravda“ № 100,
toukokuun 28 pnä 1918